

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Laodicea - Numărul cincisprezece

Jeff Pippenger

2025-12-21

Numărul cincisprezece

Eu susțin că este important să înțelegem legătura dintre simbolul celor patru generații și solia ploii târzii, pentru a avea cea mai bună speranță de a recunoaște semnificația primelor patru versete din capitolul întâi al cărții lui Ioel. Ioel cântă cântarea vici, însă strofa sa de deschidere este asocierea profetică a legământului cu patru generații.

Iar El i-a zis lui Avram: „Să știi cu siguranță că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; îi vor sluji și aceia îi vor apăsa timp de patru sute de ani. Dar și neamul acela căruia îi vor sluji îl voi judeca; și după aceea vor ieși cu mari avuții. Iar tu vei merge în pace la părinții tăi; vei fi îngropat la o bătrânețe fericită. Dar în al patrulea neam se vor întoarce aici, căci nelegiuirea amoriților nu și-a atins încă deplina măsură.” Geneza 15:13–16.

Acest pasaj este profetia care s-a împlinit prin viața lui Moise. Când cartea lui Ioel începe cântarea vici prin referire la patru generații de distrugere crescândă, ea pune cartea lui Ioel în corespondență cu a patra și ultima generație profetică. Acea generație este „seminția aleasă” a lui Petru, care a fost chemată afară din întuneric la „lumina Sa minunată”. Ea este pusă în contrast cu corespondentul ei generațional, înfățișat ca o generație de vipere. Acea a patra și ultima generație este reprezentată de Ioan, care este un simbol al celor o sută patruzeci și patru de mii, care „sunt chemați, și aleși, și credincioși.”

Appelés au 11/9, choisis dans le Cri de Minuit et fidèles lors de la crise de la loi du dimanche, tout comme les Lévites furent fidèles lors des rébellions du veau d’or d’Aaron et de Jéraboam. Les âmes qui sont purifiées comme l’argent dans Malachie 3 sont des Lévites choisis pendant le message du Cri de Minuit, car le scellement s’accomplit avec, et par, une effusion du Saint-Esprit.

No artigo anterior, destacámos linhas da história de Moisés, a quem a Irmã White identifica como o alfa da profecia bíblica, o qual se liga profeticamente a Cristo como o ómega da profecia bíblica. Moisés é a pedra fundamental e Cristo é a pedra angular. Ambos são símbolos de libertação do pecado, tal como representado pela libertação do Egito com Moisés. Contudo, todas as manifestações do poder de Deus que ocorreram pelas mãos de Moisés foram de longe superadas quando Cristo confirmou a aliança com muitos por uma semana. Moisés é o alfa e Cristo é o ómega, e o ómega é o número “22” e o alfa é o número “1.”

În ceea ce-l privește pe Moise, constatăm că izbăvirea care străbate mărturia lui profetică este așezată în apă. Izbăvirea lui din apele Nilului la naștere Îl prefigura pe Noe în corabie. Botezul la Marea Roșie se aliniază cu Noe și cei opt din corabie, care la rândul său se aliniază cu botezul lui Iosua la râul Iordan, repetat de Hristos chiar în același loc. Mărturia lui Moise începe cu izbăvirea la râul Nil și se încheie pe malurile râului Iordan. Botezul lui Hristos a fost ungera Sa pentru a da

mărturie timp de trei ani și jumătate, până la moartea Sa, care era reprezentată la început, la botezul Său. La învierea Sa au fost câteva picături, până la deplina revărsare la Cincizecime.

Ang pangakong tipan ng Diyos sa sangkatauhan ay nagsimula kay Noe, at ang Kaniyang pangakong tipan sa isang bayang pinili sa pamamagitan ni Abraham ay natupad kay Moises. Si Moises na alpha ay naglarawan kay Jesus na omega na darating at magpapatibay ng tipan sa “marami,” hindi lamang sa isang bayang pinili. Bilang isang anino ni Cristo, ang kapanganakan ni Moises ay umaayon sa tipang ibinigay kay Noe, na ang bahaghari ang tanda para sa lahat ng tao. Si Moises ay umaayon din sa tipang ibinigay sa isang bayang pinili, na ang pagtutuli ang tanda para sa bayang pinili. Ang gawaing tipan ni Moises ay ukol sa “marami,” hindi lamang sa isang bayang pinili. Kung hindi gayon ang kalagayan, hindi sana sila palaging ginambala ng haluang karamihan.

Kati ya yale yote mbalimbali ya “maji ya ukombozi” yanayowakilishwa katika maisha yote ya Musa, ubatizo kule Bethabara katika Mto Yordani unaunganisha mwanzo wa historia ya agano ya Israeli ya kale katika Nchi ya Ahadi na mwisho wa historia yake, katika juma lile ambalo Kristo alithibitisha agano pamoja na wengi. Ubatizo wa Kristo unalingana na ubatizo wa Israeli ya kale, na historia zote mbili zinazungumzia ufufuo Wake alipovuvia matone machache ya mvua, kabla ya manyunyu mengi wakati wa Pentekoste siku hamsini baadaye. Mstari wote wa alfa na omega kuhusiana na Musa hadi Kristo unaonyeshwa ndani ya maji ya ukombozi.

„În învățarea acestor ucenici, Isus a arătat importanța Vechiului Testament ca mărturie a misiunii Sale. Mulți creștini de azi care se declară credincioși lepădă acum Vechiul Testament, susținând că nu mai este de niciun folos. Dar aceasta nu este învățătura lui Hristos. El l-a prețuit atât de mult, încât, la un moment dat, a spus: «Dacă nu ascultă de Moise și de proroci, nu vor fi convinși nici chiar dacă ar învia cineva din morți.» Luca 16:31.”

„Este glasul lui Hristos cel care vorbește prin patriarhi și profeți, din zilele lui Adam și până la scenele de încheiere ale timpului. Mântuitorul este descoperit în Vechiul Testament la fel de clar ca în Noul. Lumina venită din trecutul profetic este cea care pune în evidență viața lui Hristos și învățăturile Noului Testament cu claritate și frumusețe. Minunile lui Hristos sunt o dovadă a dumnezeirii Sale; dar o dovadă mai puternică a faptului că El este Răscumpărătorul lumii se găsește în compararea profețiilor Vechiului Testament cu istoria Noului.” Hristos, Lumina lumii, 799.

Trong các bài viết bàn về sách Giô-ên, chúng ta đã “đôi chiếu các lời tiên tri của Cựu Ước với lịch sử của Tân Ước”, đồng thời cũng đôi chiếu với lịch sử của Y-sơ-ra-ên thuộc linh hiện đại. Dù là Cựu Ước hay Tân Ước, hay lịch sử của ba thiên sứ đã bắt đầu vào năm 1798, thì hết thảy các tuyến ấy đều được trình bày như là “tiếng phán của Đấng Christ”. Chúng ngôn được chép thành văn của Kinh Thánh và của Thánh Linh Tiên Tri là tiếng phán của Đấng Christ, và tiếng phán của Đấng Christ chính là tiếng phán của Ngôi Lời của Đức Chúa Trời.

„Glasul” Cuvântului lui Dumnezeu este mesajul lui Dumnezeu așa cum este reprezentat în Cuvântul Său scris. Mesajul Său din zilele de pe urmă este mesajul ploii târzii, care include o ploaie timpurie, urmată de o ploaie timpurie și târzie, potrivit lui Ioel.

Ioan Revelatorul îi reprezintă pe cei o sută patruzeci și patru de mii care se întorc la cărările cele vechi, căci el aude un „glas” înapoia lui. „Glasul” dinapoi este glasul lui Hristos „din zilele lui Adam” înainte.

Și m-am întors să văd glasul care vorbea cu mine. Și, întorcându-mă, am văzut șapte sfeșnice de aur. Apocalipsa 1:12.

Versetul marchează o ruptură în capitolul întâi, căci până la versetul precedent Ioan se afla în insula numită Patmos, dar în versetul doisprezece el se întoarce, iar de acolo înainte Ioan se află în Sanctuarul ceresc. Când se întoarce, face aceasta deoarece, în versetul zece, auzise un glas dinapoi lui.

I am fost în Duhul în ziua Domnului și am auzit înapoia mea un glas puternic, ca al unei trâmbițe, zicând: „Eu sunt Alfa și Omega, Cel dintâi și Cel de pe urmă”; și: „Ceea ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici care sunt în Asia: la Efes, și la Smirna, și la Pergam, și la Tiatira, și la Sardes, și la Filadelfia, și la Laodicea.” Apocalipsa 1:10, 11.

Ioan îi reprezintă pe cei care aud glasul lui Hristos înapoia lor. El aude mesajul de trâmbiță al lui Ieremia de a se întoarce la cărările cele vechi, cărările pe care cei răi au refuzat să umble și trâmbița de avertizare la care ei refuză să asculte. Ioan a ascultat, iar glasul dinapoi lui S-a identificat pe Sine drept Alfa și Omega—Cel ce ilustrează calea cea nouă, împreună cu calea cea veche.

Și, în mijlocul celor șapte sfeșnice, pe Cineva asemenea Fiului omului, îmbrăcat cu o haină până la picioare și încins la piept cu un brâu de aur. Capul Lui și părul Lui erau albe ca lâna, albe ca zăpada; și ochii Lui erau ca para focului; iar picioarele Lui erau asemenea aramei lustruite, ca și cum ar fi fost aprinse într-un cuptor; și glasul Lui era ca vuietul unor ape multe. În mâna Lui dreaptă avea șapte stele; și din gura Lui ieșea o sabie ascuțită cu două tăișuri; și fața Lui era ca soarele când strălucește în puterea lui. Apocalipsa 1:13–16.

În versetul doisprezece, Ioan se întoarce și vede o viziune a lui Hristos, pe care sora White o pune în corespondență cu viziunea lui Hristos pe care a avut-o Daniel, care este viziunea pe care au avut-o Isaia, Ieremia, Ezechiel și Pavel.

„Cu o dorință arzătoare privesc înainte spre timpul când evenimentele din ziua Cincizecimii se vor repeta cu o putere și mai mare decât cu acel prilej. Ioan spune: «Am văzut un alt înger coborându-se din cer, având mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.» Atunci, ca și în vremea Cincizecimii, oamenii vor auzi adevărul vestit lor, fiecare în limba lui.”

„Dumnezeu poate insufla viață nouă în fiecare suflet care dorește cu sinceritate să-I slujească [Adam și valea oaselor a lui Ezechiel] și poate atinge buzele cu un cărbune aprins luat de pe altar [Isaia], făcându-le să devină elocvente în lauda Sa. Mii de glasuri vor fi pătrunse de puterea de a rosti marile adevăruri ale Cuvântului lui Dumnezeu. Limba gângavă va fi dezlegată [cealaltă limbă a lui Isaia], iar cei timizi vor fi întăriți ca să aducă o mărturie curajoasă pentru adevăr. Fie ca Domnul să-Și ajute poporul să curețe templul sufletului de orice întinare [leviții lui Maleahi] și să păstreze o legătură atât de strânsă cu El, încât să fie părtași ai ploii târzii atunci când va fi revărsată.” Review and Herald, 20 iulie 1886.

Viziunea pe care o avem în vedere include descrierea glasului lui Hristos. Când Ioan se întoarce și aude glasul lui Hristos, acesta este ca vuietul „multor ape”. Când glasul lui Hristos vorbește despre legământul Său cu oamenii sau cu un popor ales, el este asociat cu multe ape. Solia din Daniel șapte până la nouă a fost desigilată în 1798, iar apoi, în 1989, solia din Daniel zece până la doisprezece a fost desigilată. Anul 1798 este asociat cu glasul râului Ulai, iar 1989 este glasul râului Hidechel.

„Lumina pe care Daniel a primit-o de la Dumnezeu i-a fost dată în mod deosebit pentru aceste zile de pe urmă. Viziunile pe care le-a văzut pe malurile Ulaiului și ale Hidechelului, marile râuri ale Șinearului, sunt acum în curs de împlinire, iar toate evenimentele prezise se vor împlini curând.” Testimonies to Ministers, 112.

Râul Iordan este legătura dintre istoria legământului alfa și istoria legământului omega ale vechiului Israel. Cuvântul Iordan înseamnă „cel ce coboară” și Îl reprezintă pe Hristos, „marele coborâtor”.

Să fie în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, n-a socotit ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. Filipeni 2:5–9.

Rwizi Yorodani ihagarariye Kristo, “umanukanyi mukuru,” kandi Yorodani ni yo sano rihuza amateka ya Alufa na Omega y’ubwoko bwatoranyijwe bw’Imana, bwahawe uruzabibu rwo kurinda no kwitaho. Amazi y’agakiza ya Mose ahagarariye ijwi rya Kristo, rishobora kumvikana iyo ubugingo bwahindikira gusa kugira ngo bwumve “ijwi ribari inyuma”; kandi ijwi bahita bumva ni—ijwi ry’amazi menshi. Uhereye ku mwuzure wa Nowa ukageza ku kurimbuka kwa Yerusalemu mu mwaka wa 70 nyuma ya Kristo, amazi y’agakiza agaragazwa nk’ibimenyetso by’inziira ku bwoko bw’Imana bw’isezerano. Ibyo bimenyetso by’inziira bihagarariye amateka yo mu mutima y’ubwoko bw’Imana bw’isezerano rya nyuma, ari bo ibihumbi ijana na mirongo ine na bine. Amazi agaburira Rwizi Yorodani akomoka ku ikime no ku rubura byegeranira mu misozi ya Herumoni, ari yo nkomoko y’amazi ya Rwizi Yorodani.

Un cânt al treptelor. Al lui David. Iată, ce bine și ce plăcut este să locuiască frații împreună în unitate! Este ca untdelemnul prețios pe cap, care se coboară pe barbă, pe barba lui Aaron, care se coboară până la poalele veșmintelor lui; ca roua Hermonului și ca roua care se coboară peste munții Sionului; căci acolo a poruncit Domnul binecuvântarea, viața pentru totdeauna. Psalmii 133:1–3.

Acele ape dau naștere și grotei lui Pan, un bazin adânc, așezat într-o peșteră situată în Panium din Daniel 11:13–15 și în Cezareea lui Filip din zilele lui Petru. Izvoarele Iordanului dau naștere și bazinului satanic al grotei lui Pan. Glasul multor ape arată că marea luptă dintre Hristos și Satana și-a avut originea pe înălțimile munților Hermon.

Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră Îmi voi zidi biserica; și porțile iadului nu o vor birui. Matei 16:18.

Numele „Hermon” înseamnă „sacru, consacrat, devotat sau pus deoparte” și este un simbol al Cerului, izvorul tuturor apelor și începutul mării controversate, așa cum este reprezentată de „porțile iadului”, denumirea pe care Isus a atribuit-o grotei lui Pan, când Se afla la Cezareea lui Filip. În acel cadru, numele lui Simon Barjona a fost schimbat în Petru. Simon înseamnă „cel care aude”, iar Barjona înseamnă „fiul porumbelului”. Simon era un simbol al sufletului care a auzit solia botezului lui Isus, care era reprezentată de Duhul Sfânt în chip de porumbel. Ca unul care a auzit solia botezului lui Hristos, Petru este schimbat, reprezentându-i pe cei 144.000. Petru a fost pecetluit la Panium, care reprezintă versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece.

Din apele Hermonului, râul Iordan, un simbol al lui Hristos—Marele Coborâtor—își încheie cursul la Marea Moartă. Din Cer, de unde își are obârșia roua vieții, Hristos S-a coborât până la moartea crucii, reprezentată de Marea Moartă. Țărmlul Mării Moarte este cea mai joasă suprafață de uscat expusă de pe pământ. Râul Iordan, care coboară, coboară până la cel mai de jos nivel al apelor de pe pământ, după cum Hristos S-a coborât până la moartea Sa pe cruce. De la apa vieții la apa morții, râul Iordan reprezintă coborârea lui Hristos din cer la cruce.

Temele importante ale profetiei biblice sunt asociate cu apa, iar profetia biblică este glasul lui Hristos, care este un glas de ape multe. Curva Babilonului șade pe ape multe, iar apele Eufratului seacă pentru a pregăti calea împăraților de la răsărit, iar negustorii și împărații stau departe și se tânguiesc, căci corăbiile din Tarșiș sunt nimicite în mijlocul mărilor, iar legământul cu moartea, pe care bețivii lui Efraim l-au primit când s-au ascuns sub minciuni, este desființat de revărsarea năvalnică a legii duminicale papale.

Când sora White face referire la „marile râuri ale Șinearului”, ea are în vedere râurile Tigru și Eufrat. Aceste ape pot fi urmărite până la Grădina Edenului, unde ele sunt al treilea și al patrulea râu care ies din Eden.

Իսկ երրորդ գետի անունը Հիդդեկել է. սա այն է, որ հոսում է Ասորեստանի արևելք: Եվ չորրորդ գետը Եփրատն է: Ծննդոց 2:14.

Hiddekel este Tigru și, desigur, Eufratul era Eufratul, deși istoricii și teologii moderni nu sunt de acord. Ei susțin că Ulaiul nu a fost un fluviu mare, ci doar un apeduct făcut de mâna omului în Persia, nu în Șinear. Aceleași autorități omenesti afirmă că singurele două râuri de seamă asociate cu Șinearul erau Tigru și Eufratul, iar profetesa declară că Ulaiul și Hiddekelul erau „marile râuri ale Șinearului”.

Cuvintele profetesei cu privire la mesajul apei se opun experților moderni, așa cum experții din vechime s-au opus mesajului apei al lui Noe. Suntem înștiințați că cele două viziuni reprezentate de cele două râuri sunt în curs de împlinire și, prin urmare, tot ceea ce este reprezentat în cadrul acelor două viziuni, care au fost date prin „cele două mari râuri ale Șinearului”, se va împlini curând. Mesajul asociat cu acele râuri este glasul lui Hristos, căci glasul Lui este ca vuietul multor ape. Tigru și Eufratul reprezintă o temă profetică majoră, iar mărturia lor este legată de legământul pe care Moise, alfa, l-a prezentat, același legământ pe care Hristos, omega, l-a confirmat.

În profeție, Tigrlul reprezintă Asiria, iar Eufratul este Babilonul. În această relație, ele sunt cele două puteri, înfățișate ca lei de către Ieremia, care aveau să ducă mai întâi împărăția de nord, iar apoi împărăția de sud, în robie.

Israel is a scattered sheep; the lions have driven him away: first the king of Assyria hath devoured him; and last this Nebuchadrezzar king of Babylon hath broken his bones. Ieremia 50:17.

Asiria, así como Babilonia, fueron enemigos del norte con respecto a cualquiera de los dos reinos de Israel, y por lo tanto son tipos del rey falso del norte: el poder papal. En esencia, las mismas tradiciones políticas y religiosas fueron llevadas a cabo por los dos poderes que surgieron del mismo contexto cultural; sin embargo, la estructura política de Asiria hacía hincapié en el arte del Estado, mientras que Babilonia hacía hincapié en el arte eclesiástico, aunque eran muy semejantes. La Roma pagana y la Roma papal, en ciertos niveles, son idénticas; pero aun así, la Roma pagana representa el arte del Estado y la Roma papal el arte eclesiástico. Asiria, en relación profética con Babilonia, fue un reino de arte del Estado, seguido por Babilonia, un poder similar que hacía hincapié en el arte eclesiástico. Asiria representaba a la Roma pagana y Babilonia representa a la Roma papal. Los cuatro de estos poderes hollaron el santuario y el ejército de Dios. Asiria está asociada con el Tigris y Babilonia con el Éufrates. Esto concuerda con el secamiento del Éufrates en el libro de Apocalipsis, para preparar el camino a los reyes del oriente, tal como lo tipifica la obra de Ciro al desviar el Éufrates para derribar a Babilonia. Babilonia es el Éufrates; Asiria es el Tigris.

În profeție, împăratul de la miazănoapte cucerește lumea în timpul crizei legii duminicale, iar după aceea cade, însă cucerirea este adesea înfățișată ca un potop copleșitor. Istoria împăratului de la miazănoapte, astfel cum este reprezentată de Asiria și Babilonul, este simbolizată prin râuri, căci istoria este spusă de glasul multor ape.

Terenul dintre cele două râuri se numește Mesopotamia, care înseamnă „țara dintre două râuri”. Cele două râuri reprezintă puterea de la miazănoapte pe care Dumnezeu o folosește pentru a-Și muștra poporul apostat, împrăștiindu-l în robie. Unul dintre cursurile afluențe ale glasului apelor mari se găsește în numele „Padanaram”, care este menționat numai de zece ori în Scripturi. Prima menționare este în legătură cu legământul, căci identifică rădăcinile de sânge ale Rebecăi, soția lui Isaac. Versetul spune:

Ishaku yari afite imyaka mirongo ine ubwo yarongoraga Rebeka, umukobwa wa Betuweli Umusiriya w'i Padanaramu, mushiki wa Labani Umusiriya.

Sfârșitul celor patruzeci de ani a fost arătat, pe temeiul celor trei mărturii ale lui Moise, ca ducând la Cades, 1863 și legea duminicală. Căsătoria lui Isaac este o căsătorie de legământ, care prefigurează căsătoria lui Hristos cu cei o sută patruzeci și patru de mii la legea duminicală, care este 1863, care este Cades, care este sfârșitul unei istorii de legământ de patruzeci de ani. Rebeca era fiica unui sirian și sora lui Laban, sirianul, (care, în următoarea generație a istoriei de legământ, a rupt un legământ cu Iacov, fiul lui Isaac.)

वेतूल का अर्थ 'उजाड़ का घर' या 'उजाड़ने वाले का घर' है; अतः रबिका "उजाड़ने वाले के घर" की पुत्री थी। सीरिया का अर्थ ऊँचा प्रदेश और पठार है, और पददनाराम का अर्थ मेसोपोटामिया, अर्थात् बीच का देश, है। रबिका सीरियाइयों की उस रक्तरखा से थी जो मेसोपोटामिया, उस ऊँचे प्रदेश से आई थी जो "अशशूर के तगिरसि" और "बाबुल के फरात" के बीच है, और जो उन सहियों का प्रतिनिधित्व करते हैं जिन्हें प्रभु ने अपनी धर्मत्यागी भेड़ों को ततिर-बतिर करने के लिए प्रयोग किया। उजाड़ने वालों का घर इसहाक और रबिका के विवाह में परमेश्वर के घर के साथ संयुक्त हुआ। यह कोई संयोग नहीं है कि पददनाराम के प्रथम उल्लेख में, ये दो नदियाँ, जो उत्तर के भवषियद्वक्ता-राजा का प्रतिनिधित्व करती हैं, जसै उमड़ती हुई बाढ़ के रूप में दर्शाया गया है, उत्पत्ति 25:20 में पहली बार उल्लिखित हैं।

Legătura dintre casa pustiirii și poporul legământului lui Dumnezeu continuă atunci când Iacov fuge de Esau și ajunge la unchiul său Laban, unde slujește două perioade de 2520 de zile pentru a dobândi următoarea căsătorie a legământului. O căsătorie se încheie cu împărștierea împărăției de nord a lui Israel, iar cealaltă căsătorie se încheie cu împărștierea împărăției de sud. Când perioada de împărștiere a acestor două împărății s-a încheiat, respectiv, în 1798 și 1844, căsătoria pentru care Iacov a lucrat de-a lungul a două perioade de 2520 s-a împlinit, întrucât Mirele a venit la nuntă la 22 octombrie 1844.

Czy zatem Chrystus poślubił Leę, której imię znaczy „znużona i zmęczona”, czy też poślubił Rachelę, której imię znaczy „dobra podróżna”? Lea i Rachela przedstawiają dwie klasy podróżujących panien: jedną pannę, która „staje się znużona”, i jedną pannę, która „dobrze podróżuje” na drodze, aby poślubić Jakuba 22 października 1844 roku.

„La începutul cărării, înapoia lor, fusese așezată o lumină strălucitoare, despre care un înger mi-a spus că era «strigătul de la miezul nopții». Această lumină strălucea de-a lungul întregii cărări și le lumina picioarele, ca să nu se poticnească.”

„Dacă își țineau ochii ațintiți asupra lui Isus, care Se afla chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au spus că cetatea era încă foarte departe și că se așteptaseră să fi intrat în ea mai înainte. Atunci Isus îi încuraja ridicându-Și brațul Său drept, slăvit, iar din brațul Său venea o lumină care se revărsa peste grupul advent, și ei strigau: «Aleluia!» Alții au tăgăduit în chip nesăbuit lumina dinapoia lor și au spus că nu Dumnezeu îi condusesese atât de departe. Lumina dinapoia lor s-a stins, lăsându-le picioarele în întuneric deplin, și ei s-au poticnit, au pierdut din vedere ținta și pe Isus și au căzut de pe cărare jos, în lumea întunecată și rea de dedesubt.” Scrieri timpurii, 15.

În 1844, mișcarea millerită filadelfiană a intrat în căsătorie. Căsătoria din 22 octombrie 1844 a separat două clase de închinători, reprezentate de Rahela și Lea. Rahela reprezintă o clasă care călătorise cu succes pe calea spre căsătoria din 22 octombrie 1844, dar clasa Leei a obosit. Atunci au fost separate, iar procesul de punere la probă al celui de-al treilea înger a început chiar acolo unde se încheiase procesul de punere la probă al Strigătului de la Miezul Noptii.

Căsătoria începuse și urma apoi să fie consumată și pusă la încercare. Căsătoria a fost consumată în 1846, iar procesul de încercare al celui de-al treilea înger a început. În 1849 și 1850, Domnul Își întindea mâna a doua oară pentru a-Și aduna rămășița. A doua tablă a lui Habacuc a fost atunci așezată în istorie, așa cum era preînchipuită de al doilea set de Porunci. După ce Moise a sfârșit

primul set, al doilea set de table a fost dat mai departe. Diagrama din 1850 a înlocuit-o pe cea din 1843, iar în 1850, punerea la încercare a Israelului antic ca mireasa noului legământ a lui Dumnezeu a continuat în direcția Cadesului și a anului 1863.

Em 1856, mais águas dos dois rios vieram por meio da pena de Hiram Edson. A luz sobre os “sete tempos” que veio por meio da pena de Edson era a luz representada pelos dois rios que começaram o seu testemunho profético no Jardim do Éden. O Jardim do Éden é um símbolo da rebelião da humanidade contra a lei de Deus, e é onde as águas dos rios Ulai e Hiddekel começam a sua jornada. Eles percorrem a história do concerto, pois aquele Jardim, símbolo de rebelião, é também onde um cordeiro foi morto para prover vestes em lugar das folhas de figueira sobre Adão e Eva. A história do concerto começa com o concerto de vida entre Adão e Deus. Esse concerto, simbolizado pela árvore da vida, conduziu ao concerto quebrado por Adão e Eva, o que deu início a um novo concerto de vida, quando o Cordeiro morto desde a fundação do mundo proveu vestes para o par nu e perdido. Os dois rios que fluem daquele Jardim tornam-se, por fim, os símbolos dos poderes que Deus emprega como a Sua vara de castigo.

Ah, Asirianule, toiagul mâniei Mele, iar nuiava din mâna lui este urgia Mea. Îl voi trimite împotriva unui neam fățarnic și îi voi da poruncă împotriva poporului mâniei Mele, ca să ia prada și să ridice jaful și să-i calce în picioare ca pe noroiul de pe ulițe. Isaia 10:5, 6.

Acele două râuri au curs din Eden înspre neamul Rebecăi și căsătoria ei de legământ cu Isaac, și mai departe spre Iacov, unde apa celor două râuri este reprezentată ca două perioade distincte de câte șapte vremi. Apoi, aceleași două râuri curg prin ultimele șase capitole ale lui Daniel, unde fiecăruia dintre râuri îi corespund trei capitole. Un râu reprezintă creșterea cunoștinței care a fost desigilată în capitolele șapte, opt și nouă, iar celălalt râu reprezintă creșterea cunoștinței care a fost desigilată în capitolele zece, unsprezece și doisprezece.

Capitolele șapte, opt și nouă sunt prezentate ca viziunea de la Ulai, iar Hristos este înfățișat într-un mod asemănător în capitolele zece, unsprezece și douăsprezece. În ambele viziuni ale râului, reprezentate prin trei capitole, Hristos este înfățișat stând deasupra apei.

Și s-a întâmplat că, atunci când eu, eu Daniel, am văzut vedenia și am căutat înțelesul ei, iată că a stat înaintea mea cineva care avea înfățișarea unui om. Și am auzit un glas de om între malurile Ulaiului, care a strigat și a zis: „Gabriele, fă-l pe omul acesta să înțeleagă vedenia.” Daniel 8:15, 16.

Viziunea lui Hristos din capitolul zece este asemănătoare cu viziunea pe care Ioan a văzut-o în Apocalipsa, capitolul unu, iar în viziunea lui Daniel din capitolul opt, Palmoni este deasupra apelor, așa cum era în capitolul doisprezece, unde era îmbrăcat în in.

„La vremea vizitei lui Gabriel, profetul Daniel nu a fost în stare să primească o învățătură suplimentară; dar, câțiva ani mai târziu, dorind să cunoască mai mult despre subiecte care nu fuseseră încă pe deplin explicate, el s-a dedicat din nou căutării luminii și înțelepciunii de la Dumnezeu. «În vremea aceea eu, Daniel, am plâns trei săptămâni întregi. N-am mâncat pâine aleasă, nici carne, nici vin n-au intrat în gura mea și nu m-am uns deloc cu untdelemn.... Apoi mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată că era un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau

încinse cu aur curat din Ufaz. Trupul lui era ca hrisolitul, fața lui strălucea ca fulgerul, ochii îi erau ca niște flăcări de foc, brațele și picioarele lui semănau la culoare cu arama lustruită, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mari mulțimi.»

„Nimeni altul decât Fiul lui Dumnezeu i S-a arătat lui Daniel. Această descriere este asemănătoare cu aceea dată de Ioan atunci când Hristos i S-a descoperit pe insula Patmos. Domnul nostru vine acum împreună cu un alt sol ceresc pentru a-l învăța pe Daniel ce urma să aibă loc în zilele de pe urmă. Această cunoaștere i-a fost dată lui Daniel și consemnată prin inspirație pentru noi, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.” Review and Herald, 8 februarie 1881.

În viziunea de la Hiddekel despre Hristos din capitolul zece, Hristos este deasupra apelor și îmbrăcat în in, iar în viziunea de la Ulai El este deasupra apelor. Viziunea din Apocalipsa unu se armonizează cu viziunea prezentată în viziunile de la Ulai și Hiddekel, unde sora White identifică faptul că este „nimeni altul decât Fiul lui Dumnezeu”. Când ea identifică îngerul din Apocalipsa zece, afirmă că îngerul era „nimeni altul decât Isus Hristos”. Îngerul din Apocalipsa zece Își ridică mâna spre cer și jură pe Cel ce trăiește în vecii vecilor, în legătură cu viziunea despre Hristos din capitolul doisprezece, care Își ridică ambele mâini spre cer și jură pe Cel ce trăiește în vecii vecilor. În Apocalipsa zece, El este deasupra atât a apei, cât și a pământului.

Ceea ce se află „între malurile” unui râu este apa, iar Daniel a auzit „glasul unui om între maluri”, astfel că glasul venea de la omul de deasupra apelor, iar glasul era vuietul apelor râului Ulai.

Și în ziua a douăzeci și patra a lunii întâi, pe când eram pe malul râului celui mare, care este Hidechelul, mi-am ridicat ochii și m-am uitat, și iată, un om îmbrăcat în in, ale cărui coapse erau încinsă cu aur curat din Ufaz. Trupul lui era și el ca berilul, fața lui avea înfățișarea fulgerului, ochii lui erau ca niște făclii de foc, brațele și picioarele lui aveau strălucirea aramei lustruite, iar glasul cuvintelor lui era ca vuietul unei mulțimi. ...

Dar tu, o Daniele, ține ascunse aceste cuvinte și pecetluiește cartea până la vremea sfârșitului: mulți vor alerga încoace și încolo, și cunoștința va crește. Atunci eu, Daniel, m-am uitat și iată că alți doi stăteau în picioare, unul pe această parte a malului râului, și celălalt pe cealaltă parte a malului râului. Și unul a zis omului îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului: „Cât va mai fi până la sfârșitul acestor minuni?” Și am auzit pe omul îmbrăcat în in, care era deasupra apelor râului, când și-a ridicat mâna dreaptă și mâna stângă spre cer și a jurat pe Cel ce trăiește în veci că va fi pentru o vreme, vremuri și o jumătate de vreme; și când va isprăvi să zdrobească puterea poporului sfânt, toate aceste lucruri se vor sfârși.

Шунингдек, мен эшитдим, лекин англамадим; шунда дедим: «Эй Раббим, бу нарсаларнинг оқибати нима бўлади?» У эса деди: «Ўз йўлингдан бор, Дониёр; чунки бу сўзлар охирзамон вақтигача ёпиқ ва муҳрланган. Қўплар покланади, оқланади ва синовдан ўтади; аммо фосиқлар фосиқлик қилаверадилар; фосиқлардан ҳеч бири англамайди, лекин доно зотлар англайдилар». Дониёр 10:4–6; 12:4–10.

Marile râuri ale Șinearului, așa cum le identifică Sora White, sunt amândouă legate de o viziune în care Hristos Se află pe ape vorbind, căci glasul Lui este ca vuietul multor ape. În ambele viziuni

este pusă întrebarea „până când”. Ambele râuri sunt de asemenea reprezentate în „întrebarea și răspunsul” din Daniel, capitolul opt, care constituie stâlpul central și temelia adventismului. Acolo, cele două râuri sunt simboluri ale „celor șapte vremi” de risipire și de călcare în picioare atât a sanctuarului, cât și a oștirii. Cele două râuri își împlinesc rolul de nuia a muștrării lui Dumnezeu, doar pentru ca apoi să curgă în istoria millerită a primului înger, unde William Miller a descoperit prima sa nestemată profetică, care a fost linia „celor șapte vremi” din Levitic douăzeci și șase. Cele două râuri reprezintă cele două risipiri de 2520 de ani, care au fost aduse la îndeplinire de cei doi lei ai Asiriei și Babilonului, care sunt reprezentați de Tigru și Eufrat și, desigur, de Lea și Rahela, nepoatele Rebecăi, a căror căsătorie de legământ a avut loc atunci când Isaac avea patruzeci de ani, după cum este consemnat în Geneza 2520.

Miller a prezentat doar împrăștierea celor „șapte vremi” asupra împărăției de sud a lui Iuda, care s-a împlinit odată cu profeția de 2300 de ani în 1844. În 1856, „vinul nou” al celor „șapte vremi” a identificat aceeași împrăștiere asupra împărăției de nord, încheiată în 1798. Ca prima descoperire profetică a lui William Miller, apa râului Eufrat a apărut ca doctrina alfa în istoria primului înger. Apa râului Ulai a apărut odată cu al treilea înger. Descoperirea alfa a lui Miller a fost cele șapte vremi reprezentate de râul Ulai, iar descoperirea omega a lui Hiram Edson a fost cele șapte vremi reprezentate de râul Hidechel.

2520 reprezintă durata perioadei care este aceeași pentru fiecare împărăție, dar care începe și se încheie la o distanță de patruzeci și șase de ani. Anul 1798 marchează vremea sfârșitului și venirea primului înger din Apocalipsa paisprezece. Anul 1798 este împlinirea celor 2520 de ani de împrăștiere aduși asupra împărăției de nord de către leul Asiriei. Anul 1844 este împlinirea celor „șapte vremi” aduse asupra împărăției de sud și este reprezentat de leul Babilonului. Cele două râuri sunt marginile care delimitează istoria soliiilor primului și celui de-al doilea înger, care s-a încheiat odată cu venirea celui de-al treilea, la 22 octombrie 1844, când atât trâmbița a șaptea, cât și trâmbița jubileului au răsunat în Ziua antipitică a Ispășirii.

Apoi vei face să răsunе trâmbița jubileului în ziua a zecea a lunii a șaptea; în ziua ispășirii veți face să răsunе trâmbița în toată țara voastră. Leviticul 25:9.

Pūšana septītājā taurē ir Kristus darba simbols, apvienojot Savu dievišķību ar cilvēcību, un tā ir attēlota Ulaijas upes parādības 2300 gadus; savukārt jubilejas taures skaņa ir simbols zemes derībai, kas tika pārķapta un uzvesta pār Dieva tautu — tam, ko Daniēls sauca par Mozus lāstu un zvērestu un ko Mozus sauca par “Dieva derības strīdu.”

Da, tot Israelul a călcat Legea Ta, abătându-se ca să nu asculte de glasul Tău; de aceea s-a revărsat peste noi blestemul și jurământul care este scris în Legea lui Moise, robul lui Dumnezeu, pentru că am păcătuit împotriva Lui. Daniel 9:11.

Blestemul și jurământul scrise „în legea lui Moise” sunt „de șapte ori” din Leviticul douăzeci și șase. Cuvântul tradus prin „jurământ” este același cuvânt ebraic care, în Leviticul, este tradus prin „de șapte ori”. Blestemul, pentru călcarea jurământului legământului din capitolul douăzeci și cinci, este prezentat în capitolul douăzeci și șase, unde Moise identifică blestemul drept „cearta legământului”.

Atunci și Eu voi umbla împotriva voastră și vă voi pedepsi încă de șapte ori pentru păcatele voastre. Și voi aduce asupra voastră sabia, care va răzbuna încălcarea legământului Meu; iar când vă veți strânge în cetățile voastre, voi trimite ciurma în mijlocul vostru; și veți fi dați în mâna vrăjmașului. Leviticul 26:24, 25.

Domnul a adus sabia leului Asiriei asupra împărăției de nord ca să-i „pedepsească”, dându-i în „mâna vrăjmașului”, în anul 723 î.Hr. Patruzeci și șase de ani mai târziu, în 677 î.Hr., împărăția de sud a simțit blestemul lui Moise. Blestemul lui Moise este cearta legământului. Timp de patruzeci și șase de ani, leii Mesopotamiei au fost folosiți de Dumnezeu pentru a îndepărta și a călca în picioare oastea. La sfârșitul acelei perioade de patruzeci și șase de ani, Nebucadnețar a distrus sanctuarul. Oastea din întrebarea lui Daniel din versetul treisprezece al capitolului opt din Daniel a fost înrobită de vrăjmașii ei de-a lungul unei perioade de patruzeci și șase de ani, care a culminat cu distrugerea sanctuarului, acesta fiind celălalt subiect care urma să fie călcat în picioare în versetul treisprezece. Când acele râuri au ajuns, respectiv, la 1798 și 1844, o oaste fusese adunată laolaltă ca un templu, căci oastea este un trup, iar trupul este un templu. La sfârșitul acelei perioade, templul zidit de-a lungul celor patruzeci și șase de ani urma să se unească cu templul ceresc în căsătoria Divinității cu umanitatea. Căsătoria este între două temple, iar ceea ce Dumnezeu unește nu trebuie să fie despărțit.

Apa Tigris ajungea până în 1798, iar apa Eufratului ajungea până în 1844. Chiar înainte de sosirea celui de-al treilea înger, a sosit al doilea înger, iar după aceea, la adunarea de tabără de la Exeter, New Hampshire, din 12–17 august 1844, mesajul Strigătului de la Miezul Noptii a fost revărsat. Exeter înseamnă „o fortăreață a apelor”, iar la adunarea de tabără a avut loc o întrunire contrafăcută, ținută într-un alt cort, ridicat de un grup din Watertown, Massachusetts. Apele care își aveau obârșia în Eden, potrivit Sorei White, erau pe punctul de a fi răspândite „ca un val mareic” de-a lungul coastei de est a Statelor Unite. Cutremurul care a declanșat acel val mareic a avut loc în Grădina Edenului când Satana a biruit omenirea, provocând o zguduire seismică în Eden, ale cărei unde au ajuns până la Strigătul de la Miezul Noptii din istoria millerită. Acel val mareic se revarsă în Strigătul de la Miezul Noptii din istoria celor o sută patruzeci și patru de mii, iar valul care a început la cutremurul păcatului lui Adam ajunge până la cutremurul legii duminicale din capitolul unsprezece al cărții Apocalipsa.

Glasul lui Hristos este glasul multor ape, iar apele, unite laolaltă, alcătuiesc solia ploii târzii. Isaia și fiul său, Șear-Iașub, stau în versetul trei al capitolului șapte la iazul de la capătul apeductului de sus, prezentând solia ploii târzii în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii. Acolo, rostirea lui Isaia împotriva împăratului necugetat și nelegiuit Ahaz este că Domnul avea să aducă asupra lui Ahaz apele Asiriei, pe împăratul Sanherib, iar apele lui aveau să se ridice până la gât.

Domnul mi-a vorbit iarăși și mi-a zis: „Fiindcă poporul acesta nesocotește apele Șiloahului, care curg lin, și se bucură de Rețin și de fiul lui Remalia, de aceea, iată, Domnul va aduce peste ei apele râului, mari și puternice, adică pe împăratul Asiriei și toată slava lui; el se va ridica peste toate albiile lui și va trece peste toate malurile lui. Va pătrunde în Iuda, va năvăli și se va revărsa, va ajunge până la gât; iar întinderea aripilor lui va umple lățimea țării tale, o, Emanuel.” Isaia 8:5–8.

Ahas a refuzat apele care erau „trimise” de Domnul, astfel că Domnul a „trimis” asupra lui Ahas apele Asiriei. Ahas „se bucura” de confederația lui „Rețin și fiul lui Remalia.” Ahas „se bucură” de o solie contrafăcută a ploii târzii, reprezentată de Rețin și fiul lui Remalia.

Rezín y el hijo de Remalías, esto es, Peka, rey del reino del norte, representan una falsificación de Isaías y de su hijo. El necio e impío rey Acáz se “regocija” en la confederación representada por las diez tribus septentrionales de Israel y Siria, tipificando la relación ilícita entre la iglesia y el Estado en la ley dominical. Acáz se regocija, pues la vergüenza y el gozo son las dos emociones opuestas que la Inspiración emplea para dirigirse a aquellos que están representados en el debate de la lluvia tardía. Cuando Jeremías comió el librito, éste fue el gozo y la alegría de su corazón, y Joel nos informa que el pueblo de Dios nunca será avergonzado. Acáz, como laodicense, es ciego; así, pues, se regocija en el falso mensaje de agua y rechaza el verdadero mensaje de agua de Isaías. Debería avergonzarse por confiar en el mensaje falsificado de la lluvia tardía representado por la inundación del rey del norte, pero ha rechazado el mensaje de Siloé.

Mesajul lui Shiloah din Isaia opt este mesajul ploii târzii. Scăldătoarea lui Shiloah este identificată în Noul Testament ca scăldătoarea Siloam. În ebraică sau în greacă înseamnă „trimis”. Era de folos ca Hristos să plece, pentru ca El să poată „trimite” Duhul Sfânt. Isaia și Ahaz se află la scăldătoarea lui Shiloah, iar încercarea se întemeiază pe faptul dacă să aibă credință în scăldătoarea Shiloah, astfel cum este reprezentată de Isaia și fiul său, sau credință în Rețin și fiul lui Remalia? Ahaz alege între două ape, apele lui Shiloah sau apele împăratului Asiriei. Ahaz s-a bucurat de alianța și de mesajul reprezentate de Rețin și fiul lui Remalia și, prin urmare, a primit potopul pustiirii, în locul apei care curge lin la judecata lui. Judecata lui reprezintă legea duminicală, când împăratul de la miazănoapte se revarsă asupra întregii lumi ca un potop. El face aceasta începând de la legea duminicală înainte, când și potopul Strigătului de la Miezul Noptii mătură lumea.

Ahaz vui mừng về liên minh của mười chi phái phương bắc và Syria, và bởi đó vui mừng về sự hiệp kết hợp hội thánh và nhà nước, như được tiêu biểu bởi mọi liên minh bất hợp pháp được tìm thấy trong Lời Đức Chúa Trời. Ê-sai đại diện cho một người Phi-la-đen-phi, còn Ahaz đại diện cho một người Lao-đi-xê. Đáng Christ liên kết lời chứng của Ê-sai với chính lời chứng của Ngài khi Ngài chữa lành người mù, một người Lao-đi-xê, tại ao Si-lô-am.

Kandi Yesu igihe yarengaga, abona umuntu wari impumyi kuva akivuka. Abigishwa be baramubaza bati: Mwigisha, ni nde wakoze icyaha, uyu muntu cyangwa ababyeyi be, kugira ngo avuke ari impumyi?

Jezus je odgovorio: Niti je sagriješio ovaj čovjek niti njegovu roditelji, nego da se na njemu očituju djela Božja. Meni valja činiti djela Onoga koji me je poslao dok je dan; dolazi noć kada nitko ne može raditi. Dok sam na svijetu, ja sam svjetlo svijeta. Kad je to rekao, pljunu na zemlju, načini blato od pljuvačke i njime pomaza oči slijepomu, pa mu reče: Idi, operi se u kupalištu Siloam — što u prijevodu znači: Poslan. On ode, opere se i vrati se gledajući.

De aceea, vecinii și cei care îl văzuseră mai înainte că era orb ziceau: „Nu este acesta cel ce ședea și cerșea?” Unii ziceau: „Acesta este.” Alții ziceau: „Seamănă cu el.” Dar el spunea: „Eu sunt.” Atunci i-au zis: „Cum ți-au fost deschiși ochii?”

El a răspuns și a zis: Un Om, numit Isus, a făcut tină, mi-a uns ochii și mi-a zis: Du-te la scaldătoarea Siloamului și spală-te; și m-am dus, m-am spălat și mi-am căpătat vederea. Ioan 9:1–11.

Orbul nevăzător, împreună cu împăratul Ahaz, nebun și rău, sunt puși la încercare dacă își vor pune încrederea în scaldătoarea Siloamului sau în revărsarea Asiriei. Orbul știe că este orb, dar Ahaz este bogat, îmbogățit și nu duce lipsă de nimic. Ahaz este fecioara nechibzuită la scaldătoarea ploii târzii, iar orbul, o fecioară înțeleaptă. Apele care sunt trimise din, sau apele care sunt trimise din Asiria, sunt încercarea.

Un bassin est le lieu où les eaux sont rassemblées; et, prophétiquement, un bassin est le lieu où sont réunis les divers ruisseaux, fleuves, torrents, mers, océans, lacs, pluie et rosée de toutes les « eaux » qui représentent la voix de Christ. Le bassin de l'arrière-saison est formé par l'eau qui s'écoule du bassin supérieur. Le bassin représente le message de l'arrière-saison dans le contexte d'une mise à l'épreuve. Achaz rejeta les eaux qui coulent doucement, mais l'aveugle obéit au message lié au bassin. Jésus prit quelque chose de sa Divinité, représentée par la « salive », et la combina avec de l'argile, représentant l'union de la Divinité avec l'humanité, accomplie par Christ dans le lieu très saint.

Hristos a scuiat pe pământ și a amestecat scuipatul Său pentru a face tină. El a folosit mesajul unirii dintre Divinitate și omenire pentru a unge ochii orbului. Mesajul reprezentat prin unirea dintre Divinitate și omenire este solia din 1888 și este rânduit să transforme un om din starea Laodiceii în starea Filadelfiei. Dar solia cere participare omenească. Ei trebuie să meargă la scaldătoare, apoi să se spele.

Wese wamefanya dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu, lakini Yesu alisema kwamba yule mtu kipofu na wazazi wake hawakuwa wamefanya dhambi. Yesu anaondoa suala la lawama kutoka katika hali ya yule kipofu, na anamtambulisha kuwa ni mtu aliyeinuliwa ili kumtukuza Bwana; na mtu wa kinabii katika unabii wa Biblia anayeinuliwa kwa kusudi la kwamba “matendo ya Mungu yadhahirishwe” ndiye bendera, ambayo inaundwa na wanaume na wanawake waliovuka kutoka Laodikia kwenda Filadelfia. Bendera ndiyo mahali ambapo matendo ya Mungu hudhahirishwa, kwa maana kazi Yake ilikuwa kuunganisha Uungu na ubinadamu (kama inavyowakilishwa na marhamu ya udongo), na nyara za kazi hiyo ni wale ambao hawakusikia tu ujumbe wa Laodikia, bali pia wale waliofuata agizo lililo ndani ya ujumbe huo. Agizo kwa yule mtu kipofu lilikuwa aende akaoge. Mara alipoanza kuona hakuhitaji kujitahidi kumtukuza Mungu, kwa kuwa mazingira yaliyomzunguka yalifanya hivyo kutukia.

A început cu apropierea lui Hristos, urmată de lucrarea lui Hristos. Ultima lucrare a lui Hristos în Sanctuarul ceresc, în legătură cu omul, este să transforme o ființă omenească dintr-o vale de oase uscate și moarte, sau din starea de a fi moartă pe ulițe, ori din starea de a fi oarbă ca un liliac. Ultima Sa lucrare este să-și recreeze poporul după chipul Său, și aceasta este însăși lucrarea pe care a făcut-o atunci când l-a creat pe Adam din țărâna pământului, apoi a suflat în el suflarea de viață. Ultima lucrare este prima lucrare, căci mai întâi a făcut lutul și apoi a uns acel lut cu viața Duhului Său. În cazul lui Adam, Duhul a fost suflarea Sa; în cazul orbului, a fost apa. În valea

oaselor moarte a lui Ezechiel, a fost un mesaj de adunare care a creat trupul. Apoi, peste trup a fost suflat un mesaj al celor patru vânturi, iar atunci el s-a ridicat ca o oștire puternică.

În timp ce omul orb era încă orb, Isus l-a văzut și apoi S-a apropiat de el. El Se apropie de omul orb în contextul unei întrebări ridicate de ucenicii Săi, permițându-I astfel să stabilească cadrul profetic potrivit pentru ilustrație. „Lucrările lui Dumnezeu” sunt un simbol profetic pe multe și variate linii de martori în Biblie. Fiecare manifestare a „lucrărilor lui Dumnezeu” în Scripturi se împlinește în vremea ploii târzii. Isus așază contextul istorisirii în termenii soliei finale, așa cum este reprezentată de Ilie în ultimele versete din Maleahi.

Părinții și copilul orb nu sunt osândiți ca păcătoși, căci acesta este timpul lucrărilor minunate ale lui Dumnezeu, iar în acel timp inimile părinților și inimile copiilor vor fi întoarse ca să vadă chestiunea aflată în față. Chestiunea este aceasta — dacă omul laodicean orb a fost schimbat într-un om filadelfian uns. Aceasta este chestiunea care se pune înaintea părinților și a copilului în vremea ploii târzii, căci aceea este și vremea judecății. Iar vremea judecății se desfășoară în timpul celei de-a treia și celei de-a patra generații, potrivit profeției legământului lui Avraam. Omul orb este ultima și a patra generație, iar părinții lui sunt a treia. În acea perioadă, mesajul lui Ilie așază familiile în împrejurări în care sunt silite să accepte sau să respingă mesajul scâldătorii Siloamului. Regele neînțelept și rău Ahaz a respins mesajul acelei scâldători, dar omul orb l-a primit. Mesajul lui Ilie din Maleahi este așezat în contextul unui blestem înaintea zilei celei mari și înfricoșătoare a Domnului.

Atunci când Isus a rânduit contextul pe care îl avem în vedere, El a inclus în rezumatul Său al scopului minunii faptul că trebuia să lucreze atunci, căci va veni un timp când nimeni nu va mai putea lucra. Lucrarea la care S-a referit are loc în timpul zilei, iar încetarea lucrării este înfățișată ca noaptea. Referirea Sa este la încheierea timpului de probă.

Atunci când Își încheie lucrarea de judecată, El Își leapădă veșmintele preoțești și Își îmbracă veșmintele răzbunării. Când își încheie acea lucrare de despărțire a celor pierduți de cei mântuiți, lucrarea mântuirii se sfârșește. Timpul de probă se încheie și acum este noapte, când nimeni nu poate lucra. Solia lui Hristos nu a fost doar solia către Laodicea adresată unui om orb, ci a fost solia lui Ilie, așezată în contextul apropierei închiderii timpului de probă, care este motivația sfințită a lui Hristos de a lucra pentru salvarea sufletelor.

Mai întâi, Hristos S-a apropiat de omul orb, apoi a pregătit și a aplicat alifia, după care i-a dat îndrumări pentru o lucrare pe care orbul trebuia să o facă el însuși; și, la fel de important, pe măsură ce își asumă lucrarea, vederea îi este redată. Odată ce capătă vedere, el este transformat dintr-un Laodicean orb într-un Filadelfian. Perioada de transformare a acestor două biserici s-a împlinit la început, din 1856 până în 1863.

Ta periòd-la réprésant séparation d blé é d zivr, é l sélaz final d san-karant-katr mil-la ki apré sa yo lévé konm in banyèr. Lòm avèg-la tousuit vinn pwen-fokal piblik-la—an moman i chanjé sòti an Laodiséyen pou vini an Filadélfiyen. Lòm avèg-la sé san-karant-katr mil-la, é wa Akaz, méchan é sòt-la, sé ansyen pep alyans-la ki yo voché déwò bouch Senyè-a. Menm pwen-an an listwa, Jézi swa ka sèvi krache’y pou wenn nouvo pep alyans Li-a, swa I ka krache ansyen pep alyans-la déwò

bouch Li.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.

„Criza care vine”

„Cu o exactitate infailibilă, Cel Infinit ține socoteală de toate neamurile. În timp ce îndurarea Sa este oferită prin chemări la pocăință, acest cont va rămâne deschis; dar, când este atinsă o anumită limită pe care Dumnezeu a hotărât-o, începe lucrarea mâniei Sale. Atunci contul este închis; răbdarea divină încetează; nu mai există nicio mijlocire pentru milă în favoarea lor.”

“Prophetul, privind de-a lungul veacurilor, a avut timpul nostru înfățișat înaintea privirii sale. Națiunile acestui veac au fost beneficiarele unor îndurări fără precedent. Cele mai alese binecuvântări ale Cerului le-au fost date; însă împotriva lor sunt scrise o mândrie tot mai mare, lăcomia, idolatria, disprețul față de Dumnezeu și o josnică nerecunoștință. Ele își încheie cu rezeziune socoteala cu Dumnezeu.”

“Zilele se apropie cu rezeziune când în lumea religioasă va fi o mare perplexitate și confuzie. Vor fi dumnezei mulți și domni mulți; orice vânt de învățătură va sufla; iar Satana, îmbrăcat în veșminte îngerești, i-ar înșela, dacă ar fi cu putință, chiar și pe cei aleși.

„Batjocura generală aruncată asupra adevăratei evlavii și sfințeniei îi face pe aceia care nu au o legătură vie cu Dumnezeu să-și piardă respectul față de legea Sa. Iar pe măsură ce lipsa de respect față de legea divină devine tot mai vădită, linia de demarcație dintre păzitorii ei și lumea, precum și o biserică iubitoare de lume, va deveni tot mai distinctă. Dragostea față de preceptele lui Dumnezeu crește într-o clasă, pe măsură ce disprețul față de ele crește în cealaltă.”

„Marele EU SUNT ÎȘI apăra Legea. El le vorbește celor care o fac fără putere în furtuni, în revărsări de ape, în vijelii, în cutremure și în primejdii pe uscat și pe mare. Acum este vremea ca poporul Său să se arate credincios principiului.

„Stăm pe pragul unor evenimente mari și solemne. Domnul este la ușă. Pe Muntele Măslinilor, Mântuitorul a descris dinainte scenele care aveau să precedă acest mare eveniment: «Veți auzi de războaie și vești de războaie», a spus El. «Se va ridica neam împotriva neamului și împărăție împotriva împărăției; și vor fi foamete, ciume și cutremure în diferite locuri. Toate aceste lucruri nu vor fi decât începutul durerilor.» Deși aceste profeții au primit o împlinire parțială la distrugerea Ierusalimului, ele au o aplicare mai directă în zilele de pe urmă.”

„Ioan și ceilalți proroci au fost, de asemenea, martori ai scenelor înfricoșătoare care vor avea loc ca semne ale venirii lui Hristos. Ei au văzut oștiri adunându-se pentru luptă și inimile oamenilor topindu-se de frică. Au văzut pământul clătinându-se din locul lui, munții purtați în mijlocul mării, valurile ei vuind și tulburate, iar munții zguduindu-se din pricina umflării ei. Au văzut potirele mâniei lui Dumnezeu deschise și ciumă, foamete și moarte venind asupra locuitorilor pământului.

„Deja Duhul lui Dumnezeu, care oprește, este retras din lume. Iar uraganele, furtunile, dezastrele pe mare și pe uscat se succed cu rezeziune. Știința caută să explice toate acestea.

Semnele care se înmulțesc în jurul nostru, vestind apropiata venire a Fiului lui Dumnezeu, sunt atribuite oricărei alte cauze decât celei adevărate. Oamenii nu pot discerne îngerii străjeri care țin în frâu cele patru vânturi, ca să nu sufle până când slujitorii lui Dumnezeu vor fi pecetluiti; dar, când Dumnezeu le va porunci îngerilor Săi să dea drumul vânturilor, va fi o asemenea scenă a mâniei Sale răzbunătoare, cum nicio pană nu o poate descrie.

„O criză este chiar asupra noastră; dar slujitorii lui Dumnezeu nu trebuie să se încreadă în ei înșiși în această mare urgență. În viziunile date lui Isaia, Ezechiel și Ioan, vedem cât de strâns este legat cerul de evenimentele care se desfășoară pe pământ. Vedem grija lui Dumnezeu pentru aceia care Îi sunt credincioși. Lumea nu este fără un cărmuitor. Planul evenimentelor viitoare este în mâinile Domnului. Maiestatea cerului ține în propria Sa stăpânire destinul națiunilor, precum și interesele bisericii Sale.”

„Dumnezeu a descoperit ceea ce urmează să aibă loc în zilele de pe urmă, pentru ca poporul Său să fie pregătit să stea împotriva furtunilor împotrivirii și mâniei. Cei care au fost avertizați cu privire la evenimentele ce le stau înaintea nu trebuie să stea într-o așteptare liniștită a furtunii care vine, mângâindu-se cu gândul că Domnul îi va adăposti pe cei credincioși ai Săi în ziua necazului. Noi trebuie să fim ca niște oameni care Îl așteaptă pe Domnul lor, nu într-o așteptare inactivă, ci într-o lucrare stăruitoare, cu credință neclintită. Acum nu este vremea să îngăduim ca mințile noastre să fie absorbite de lucruri de mică însemnătate.”

„În timp ce oamenii dorm, Satana lucrează în chip activ, rânduind lucrurile astfel încât poporul Domnului să nu aibă parte de milă sau de dreptate. Mișcarea pentru duminică își croiește acum drum în întuneric. Conducătorii ascund adevărata chestiune, iar mulți dintre cei care se unesc cu această mișcare nu văd ei înșiși încotro tinde curentul de dedesubt. Mărturisirile ei sunt blânde și, în aparență, creștine; dar, atunci când va vorbi, ea va da pe față duhul balaurului. Este datoria noastră să facem tot ceea ce stă în puterea noastră pentru a îndepărta primejdia care ne amenință. Ar trebui să punem înaintea poporului adevărata chestiune aflată în discuție, opunând astfel cel mai eficient protest împotriva măsurilor de restrângere a libertății de conștiință. Ar trebui să cercetăm Scripturile și să fim în stare să dăm motivul credinței noastre. Profetul spune: «Cei răi vor face rău, și niciunul dintre cei răi nu va înțelege; dar cei înțelepți vor înțelege.»”

„అత్యంత ముఖ్యమైన భవిష్యత్తు మన ముందుంది. దనిశోధనలను మరియు వరల్డ్లను ఎదుర్కొనుటకు, దని కర్తవ్యములను నిర్వర్తించుటకు, గొప్ప విశేషము, శక్తి, మరియు సహనశీలత అవసరమగును. అయినప్పటికీ మనము మహిమతో విజయము పొందగలము; ఎందుకనగా జగరూకముగా ఉండి, వ్రోధించుచు, విశేషించుచున్న ఒక ఆత్మయైనను శత్రువు యొక్క కుతంత్రాలలో చిక్కుకోదు. సమస్త పరలకము మన శరీయస్సుపట్ల ఆసక్తి కలిగియున్నది, మరియు తన జ్ఞానమును, శక్తిని మనము అభ్యర్థించుటకై నిరీక్షించుచున్నది. వరల్డ్లకొషమైనదైనను గోప్యమైనదైనను వ్రతీ వ్రోధక వరభవమును విజయవంతముగా వ్రతీఘటింపగలము, ‘బలముచేతకని శక్తిచేతకని కడు, న ఆత్మచేతనే, సైన్యములకధిపతీయగు యహోవ సెలవిచ్చుచున్నడు.’ దేమడు పూర్వకలమందు ఉన్నట్లే ఇవ్వుడును మనవ వ్రయత్నముల ద్వారా కరయము చేయుటకును, బలహీనమైన సధనముల ద్వారా గోప్య కరయములను

నరవోరొచుటకును సమానముగ నోదోధవు యున్ నడు. మనము వీజయమును సంఖ్యబలముచేత విందము, గనీ ఆత్మను యేసునకు సంపూర్ణముగ సమర్పించుటచేత విందుదుము.

„Acum, câtă vreme mila încă zăbovește, câtă vreme Isus mijlocește pentru noi, să facem o lucrare temeinică pentru veșnicie.” Southern Watchman, 25 decembrie 1906.